

Θέματα Προσομοίωσης 2018

Λατινικά Προσανατολισμού

Γ' Λυκείου

Απαντήσεις

A1. Από 'κει τον οδήγησε στους συντρόφους του. Από αυτούς μεταφέρθηκε στο στρατόπεδο θλιμμένος και έντρομος, ενώ το πλήθος που τον συναντούσε τον λυπόταν σαν να επρόκειτο να πεθάνει. Την επόμενη μέρα ο Κλαύδιος ανακηρύχτηκε αυτοκράτορας.

.....
Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ να αγοράσει το κοράκι· το αγόρασε λοιπόν για είκοσι χιλιάδες σηστερτίους. Αυτό το παράδειγμα παρακίνησε κάποιο παπουτσή να μάθει σ' ένα κοράκι όμοιο χαιρετισμό. Για πολύ καιρό μάταια κόπιαζε; όσες φορές το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσής συνήθιζε να λέει: «Κρίμα στον κόπο μου». Τελικά το κοράκι έμαθε το χαιρετισμό και ο παπουτσής, επιθυμώντας χρήματα, το έφερε στον Καίσαρα. Αφού ο Καίσαρας άκουσε το χαιρετισμό είπε: «Στο σπίτι ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς».

.....
Φροντίζει και μεριμνά να μη μαθευτούν από τους εχθρούς τα σχέδιά μας, αν αρπάξουν την επιστολή. Γι' αυτό το λόγο στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον ταχυδρόμο, αν δεν μπορεί να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στο λουρί του ακοντίου και να το ρίξει μέσα στο στρατόπεδο.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

B1. commilito meus/ mi
tristiorum
milium
ave/avi
domum (ο τύπος χρησιμοποιείται μόνο επιρρηματικά, για να δηλώσει κίνηση σε τόπο)
talìa
par
nostram
hostes/ hostis
quoddam
litterarum (στον ενικό το ουσιαστικό σημαίνει γράμμα αλφαβήτου και στον πληθυντικό επιστολές, στο συγκεκριμένο όμως κείμενο και στον πληθυντικό σημαίνει γράμματα)
legate
amentis
castro (στον ενικό σημαίνει φρούριο και στον πληθυντικό σημαίνει στρατόπεδο)

B2 α. adduc
deferretur
morituri sitis
facientes
emistis
impendingi
solento
discimus

interciperetur
adeuntium

B2β. posterus-a-um, posterior-ior-ius, postremus/postumus-a-um

Γ1α. trepidus: επιρρηματικό κατηγορούμενο του τρόπου στο εννοούμενο υποκείμενο του ρήματος Claudius από το κινήσεως σημαντικό ρήμα delatus est.

Caesaris: γενική προσωπική στο απρόσωπο ρήμα interfuit που δηλώνει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

milibus: επιρρηματικός προσδιορισμός, αφαιρετική της αξίας από το ρήμα emit

sestertium: ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική διαιρετική στο milibus

corvum: αντικείμενο έμμεσο στο doceret

Γ1β. «Hinc ad commilitones suos eum adduxit»: υπάρχει άμεση αυτοπάθεια, γιατί η κτήση δηλώνεται με το γ' πρόσωπο της κτητικής αντωνυμίας, που αναφέρεται στο εννοούμενο υποκείμενο miles. Χωρίς αυτοπάθεια η πρόταση θα γινόταν: *Hinc ad commilitones illius eum adduxit*

Γ1γ. «Caesarem multum paenituit corvum emere;»: να αντικαταστήσετε το ρήμα της πρότασης με το paenitet (στον ίδιο χρόνο), κάνοντας τις απαραίτητες αλλαγές.

Γ1δ. avi/ave non respondente

simul Caesar salutationem audivit: εκφέρεται με οριστική παρακειμένου γιατί δηλώνει το προτερόχρονο.

Γ2α. itaque noli viginti milibus sestertium eum emere.

itaque ne emeris viginti milibus sestertium eum.

Γ2β. «Ab his in castra delatus est tristis et trepidus...»: υπάρχει παθητική σύνταξη. Στην ενεργητική θα γίνει: *Hi in castra tristem et trepidum eum detullerunt/ detullere.*

Γ2γ. «dum obvia turba quasi moriturum eum miseratur»: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στην κύρια που προηγείται. Εισάγεται με το χρονικό σύνδεσμο dum, εκφέρεται με οριστική γιατί εκφράζει μόνο τον χρόνο και μάλιστα χρόνου ενεστώτα, αντί του αναμενόμενου παρατατικού (λατινισμός) γιατί δηλώνει το σύγχρονο και μάλιστα μια συνεχιζόμενη πράξη στη διάρκεια της οποίας συμβαίνει η πράξη του ρήματος της κύριας πρότασης (delatus est).

«**ne, intercepta epistula, nostra consilia ab hostibus cognoscantur**»: Δευτερεύουσα ονοματική βουλητική πρόταση, εισάγεται με το βουλητικό σύνδεσμο *ne* γιατί είναι αρνητική, εκφέρεται με υποτακτική γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό, και η πρόθεση (βούληση) είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση), και μάλιστα ενεστώτα γιατί τα ρήματα στις κύριες προτάσεις (*curat et providet*) είναι σε αρκτικό χρόνο, υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, είναι αντικείμενο στα ρήματα *curat et providet*.

